

A marosnémeti és nádaskai Gyulai család.

(Második közlemény.)

Leszármazás.

A család leszármazását mutatják a mellékelt táblák, ezek közül az első teljesen megegyezik az Erd. Nemz. Múzeum levéltárában, a gróf Kuun—Gyulai levelek között őrzött latin szövegű táblával, csupán a személyek sorrendjét é. p. technikai szempontból, — voltam kénytelen megváltoztatni; és hogy olvasóimnak alkalmat nyújtsak e tábla helyességének megbíralására, a leányok ágait sem hagytam el.

Az első táblától eltérőleg Torma Károly³⁰ így származtatja a családot:

Mihály, török követ, 1566—1613		Ferencz	
János 1573, 1597	István kassai kastélyos, 1616, 1628 Ternyei Anna	Zsófia korlátfalvi Fülöp Mihály	
Ferencz		Anna 1628-ban él.	
a) Péchi Margit, 1653-ban nem él. b) Máriássy Éva, 1657-ben már férj- nél van.		a) Doby István, b) Matócsi György, 1658-ban özvegy.	
a-tól:		b-től:	
István	Ferencz	Krisztina † 1670 a) gr. Gyulaffi László b) Ödönffi László.	Éva Daczó Pál
stb., úgy mint közölni fogjuk.			Anna def.

Torma Károly az adatokat Jánost, Zsófiát, Annát (az István leányát) és Krisztinát illetőleg atyja Torma József genealogiai feljegyzéseiből merítette, — de sajnálattal jegyzi meg, hogy atyja munkájában hivatkozást okmányokra nem talált.

Mihály bizonyosan egy és ugyanazon személy azon Gyulai Mihálylyal, kit Izabella királyné 1559-ben, mikor Ferdinánddal egyezkedni akart, a portára küldött volt, megnyerni a szultán beleegyezését a békekötésre nézve. Nem hiszem, hogy a portai követ

³⁰ Tört. Tár. 1887. 701—717. I.

tagja lett volna a marosnémeti Gyulai családnak, hisz ezek akkoriban a Szőke nevet viselték. — Gyulai Szőke Mihály 1623-ban a kereki vár gondviselője, Gyulai Mihály pedig 64 évvel azelőtt járt a portánál, és ha e két Mihály egy és ugyanazon személy, akkor 1623-ban Mihály, a várgondnok — legkevesebbet számítva — 89 esztendőös aggastyán volt.

Gyulai Jánost 1573-ban Bodrog-Keresztur, 1582-ben Hernád-Pétri, Felső- és Alsó-Kemencze, Nagy-Szirma és Genew (Gönyü?) nevű birtokaiba iktatták be. — Igaz, hogy ezen helységek Abauj-Torna vármegyében fekszenek, tehát ott, hol a Gyulai-Szőke-család is szerepelt, de ez még nem elegendő ok arra, hogy ezen Jánost a Szőkék leszármazási táblájára írjuk, az sem, hogy ezen Gyulai Jánosnak beiktatásáról szóló okmány a marosnémeti Gyulaiak levéltárában található. Több okmányt találtam ott, mely a saját családomra vonatkozik, pedig semmi vérségi összeköttetés sincs a marosnémeti és a váradi Gyulaiak között. Hogy pedig Zsófia, a Szőke István (kassai kastélyos) „testvérhuga“ volt, azt bővebb adatok hiányában eldönteni nem tudom.

Jegyzetek a leszármazási táblákhoz.

Az I. tábla szerint nándorfejérvári Farkas Lajos leányának, Dorottyának gyulai Farkas Ferencztől született fia Gábor, II. Lajos királytól kapott armálist és *Erdélybe* költözött. — Gróf Kemény József³¹ szerint egy gyulai Farkas Ferencz 1650 előtt eladja Radnótfáján levő telkét Csernátóni Györgynek, — Nem állítom, de kizárva sincs, hogy ezen Farkas Ferencz utódja volt az Erdélybe jött gyulai Farkas Gábornak.

Nándorfejérvári Farkas Dorottyának, gyulai Farkas Ferencznének egy László nevű fiúvére a táblán olvasható megjegyzés szerint Gyula pusztulása után Váradra menekült. — Márki Sándor³² szerint pedig egy Farkas nevű vajda, ki Gyula ostromából (1566) megmenekült, *Biharmegyéből* néhányadmagával minduntalan betört Somoskeszi vidékére s éjjel-nappal dúlt, fosztogatott és pusztított ott. Vajon nem egy és ugyanazon személy-e nándorfejérvári Farkas László és ezen Farkas nevű vajda?

(1.) *gyulai Szőke Bertalan*. Nőül veszi a most említett nándorfejérvári Farkas László nővérének, Klárának Tömösvári Ferencztől való leányát Margitot, ki ősanyja a marosnémeti Gyulai családnak.

(2.) *Mihály*. 1586-ban Báthori István lengyel király hadseregében szolgál és tőle armálist kap. — Egy Váradon, 1623 IV. 29-én kelt diplomával Bethlen Gábor fejedelem is megnemesíti és megerősíti az István királytól nyert czímerét; ekkor Mihály Kereki várának gondviselője volt.³³

³¹ Repertoriuma az Erdélyi Nemzeti Múzeum lt-ban.

³² Márki S. Arad vm. Monogr. II/2, 6. l.

³³ Orsz. lt. Gy. K. 7. Lib. Reg. 372. l. — Kereki Biharmegyében fekszik, egykor Bocskai birtokában volt, ki Bethlen Gábornak hagyta. — Később az erdélyi fejedelmek bírták.

I. Tábla.

N

Nándorfehérvári Farkas János Lajos Nándorfehérvári Farkas Lajos
 kir. kancell. és secretar. aransarkantyús vitéz,
 † Mohácsnál.

László Gyula pusztulása után Váradra megy.	János	Dorotya gyulai Farkas Ferencz	Erzsébet Ölyvesi Ferencz	Anna Thury Gergely	Klára Tömösvári Ferencz
László Gergely Pál	Ferencz	Anna Paksi Mihály	Anna Tolnai Balázs	Mátyás	Petrona Posgai Dénes gyulai Szőke (1)
Ilona	Bálint	Lőrincz	Ferencz	Lőrincz	Margit kinek férje Bertalan
				Mátyás György	István 2. Mihály 3. István kassai várnagy. Ternyei Anna

6. Ferencz 7. Margit 8. Klára 9. István 10. Mihály 11. János 12. Anna* 13. Kristóf 14. Erzsé 15. Margit.
 (lásd ezt a II. táblán.)

*) Anna férjei Torma Károly szerint: a) Doby István.
 b) Matócsi György (1658-ban özvegy.)

(3.) *István*. 1586-ban szintén Lengyelországban van és (2.) Mihálylyal együtt nyeri az armálist. — A tábla szerint kassai várnagy volt. — Minden bizonnyal egy személy azon Gyulai István, kassai porkolábbal, ki (Fay Ferencz kollegájával) egy Kassán, 1607. V. 29-én kelt hivatalos levélben megkéri Dés város előjáróságát, hogy küldje meg Kassára pecsét alatt István Kovácscsal a hiteles másolatát egy végrendeletnek, mely Désen egy bizonyos személynél megtalálható és melyre egy fennforgó perben nagy szükség van.³⁴ 1614-ben megírja családjának genealogiáját (valószínűleg a tábla első részét.)

Neje Ternyei Anna volt, kinek leszármazását az Erd. Nemz. Múz. levéltárában a gróf Kuun-Gyulai levelek közt így találtam:

Gregorius Compor ex consorte sua
Agata Redei genuit:

Gregorium Compor et Annam Compor, consortem Mart. Dormani,
qui genuit:

Margaretham Dormani, consortem
Christophori Terniei, qui genuit:

Annam Terniei, consortem
Stephani Gyulai

Ezen táblácskához a következő szöveg tartozik:

„Még az öreg anyja is Ternyén halt meg Redei Agota, az unokájánál Annánál, Gyulai István feleségénél; az Compor Gergelytől maradt ingóbingó marhái is Annára maradt jure haereditario“.

„Meg bizonyíthatom régi levelekkel, 197 esztendőös levelekkel, hogy mind elejétől fogva az Compor nemzet birta Comporházát „alias [.]. — Az falu is Compor névről hívatatik“.

Az időre nézve felvilágosítást a „Turul“³⁵ ad, hol ezeket olvashatjuk:

„IV. Rhédei Pál 1604-ben már nem él, mert ez évben özvegy Srotha (= Suta) Anna (előbb Réghy Kelemen, majd Perbes György özvegye) az egri káptalan előtt Gyulai Istvánét, Ternyei Annát meginteti, hogy az osztály szerint őt illető török foglyot, és a Dormán jószágokra vonatkozó leveleket vegye kezébe“.³⁶

³⁴ Erd. Nemz. Múz. Mike S. Regesta archiv. IV. 274. l.

³⁵ l. évf. 130. l.

³⁶ Rhédei László, 1476–1536

Pál, 1562. 90

Agota, Crompor Gergelyné

Pál, † 1604 előtt
Suta Anna, 1604

Crompor Anna, Dormán Mártonné

Dormán Margit, Ternyei Kristófné

Ternyei Anna, 1604
Gyulai István, 1604

Különben gr. Lázár Miklósnak egy az Erd. Nemz. Múz. It.-ban őrzött feljegyzése szerint is Gyulai István, kassai várnagy neje Ternyei Anna volt, kitől származott fia Ferencz.

(6.) *Ferencz*. Bethlen Gábor idejében Rákóczi Györgynek, a későbbi fejedelemnek, sárospataki uradalmában, asztalnoka volt. Tőle kapta 1638-ban Maros Németit adományban, ő nevezte ki 1639-ben dévai kapitánnyá és ő állította 1644-ben a hajduság élére. — 1649-ben borosjenői főkapitánynak (Weér György halála után),³⁷ és zarándi főispánnak lett kinevezve.³⁸ — 1651-ben váradi alkaptány. Levelezésbe lép vele 1658-ban a fejedelemségről lemondott Rákóczi György és oda vitte a dolgot, hogy Gyulai megtagadta Rhédeinek a vár átadását. — Ugyanezen évben mint szárnyparancsnok vesz részt a lippai csatában és kitünteti magát. — A következő 1659-iki évben II. Rákóczi György Haller Gábor helyébe Gyulai Ferenczet tette váradi főkapitánnyá és ezen állásban látjuk még 1669-ben is. — Gyulait is, mint a Rákóczi-ház egyik hívét, ott látjuk a fejedelem holttestét 1660-ban Sárospatakra kísérő gyászolók között. — Említik még, mint a partiumbeli minden erősségnek és a hajdú-városok generálisát, Bihar-, Arad- és Békés-vármegyék főispánját és az erdélyi fejedelem tanácsosát és főasztalnokát. — 1668-ban febr. 10-én ezen *váradi* (igy!) Gyulai Ferencz, fejedelmi főasztalnok, a Zolyomi-féle ügyben vádolt Bethlen Domokos mellett 500 forintig kezéskedett. — 1669-ben végrendelezik és róla azután több adatot nem találunk.³⁹

Gyulai Ferencz 1639-ben Törökországban járt és naplót vezetett,⁴⁰ Kemény János róla ezeket írja:

„Ezalatt (t. i. az 1644-iki hadakozás alatt), mivel féltem vala Eperjest is, küldém néhány száz lóval Gyulai Ferenczet, hogy bemenne, ki visszapironkodék, újabban nagy pirongatással visszaiizenem és sirva mene el tőlem, 's be is mene békével. — Ez Gyulai Ferencznek nagy promotora, fautora voltam, akkori állapotban magammal hordozván, commendálván, tanítván, azután dévai, azután jenői kapitányságban való promováltásban sokat segítém, most már váradi vice kapitány, de én hozzám igen háládatlan“.

1. neje: szenterzsébeti Péchy (Pécsi) Simon cancellár leánya: Margit volt, kit I. Rákóczi György neje maga mellett tartott. — Eljegyzéséről a fejedelem maga értesíté többek között Gávai Péter assessort és keresdi Bethlen Ferenczet Fogarásról 1639. III. 1-én, és meghívta őket a lakodalomra, mely ugyanott, ugyanazon év és hó 23-án tartatott meg.⁴¹ — Meghalt 1648 körül.

2. neje: csomaközi Csomaközi Zsófia. — Esküvőjük 1648 és 1655 között lehetett.

³⁷ Orsz. It. Gy. K. 25. Lib. Reg. 473. I.

³⁸ Tört. Tár. 1887. 701—717. I.

³⁹ Erd. Nemz. Múz. Mike S. gyűjteménye. — U. o. gr. Lázár M. jegyzetei. — Kóvári L. Erdély története. — Márki S. Arad vm. monogr. — Török-magyarokri okmánytár. IV. 400. I. — K. — A Gyulai cs. bárói és grófi dipl.

⁴⁰ Tört. Tár. 1887. 701—717. I.

⁴¹ U. o. és 1895. 429. I., 1426. pont. — Gen. Füiz. 1908. 1. szám.

Vargyasi Daniel Ferencz *marosnémeti* Gyulai Ferencz ellen Béli János hagyatékából való követelése tárgyában pert indított, melyet meg is nyert. — Az ítélet 1656 III. 28-án kelt és abból világosan kitűnik, hogy Béli János († 1648 előtt) özvegye, Csomaközi Zsófia, Gyulai Ferencz neje volt, de akkor, t. i. 1656-ban már nem élt. — Kitűnik az ítéletből továbbá az is, hogy Béli Jánosnak Csomaközi Zsófiától maradt egy Sára nevű árva leánykája.⁴² Ezen leánykát mostohaatyja Gyulai Ferencz tartotta magánál, és ennek egy Váradon, 1651 VIII. 20-án kelt leveléből, mely Béli Pálhoz van intézve, tudjuk meg, hogy néhai Béli János kisleánya meghalt és hogy Béli Pál öröklő kis vagyonkáját.⁴³

3. neje: márkusfalvi Máriaassy Éva, a György és Szokoly Klára leánya volt.⁴⁴ Esküvőjük 1650 és 1656 között volt.

(16.) *István*. Kemény János fejedelem étekgóója 1662 I. 23-án veszté életét a nagyszöllősi csatában.⁴⁵

(17.) *Ferencz*. 1685 decemberben mint Apaffi követe Caraffával egyezkedik Szatmáron.⁴⁶ 1686-ban az országos deputatio tagja és gróf Scherfenberg táborához főcommissáriussá tététt. — 1688-ban főispán Küküllő megyében. — Ugyanazon évben felküldetett Bécsbe, mint követ lépéseket tenni a katonai megszállás és a Haller-féle diploma némely pontjai kitörlesztésében működni. — Az 1687 február havában Fogarason tartott országgyűlésen nevezetett ki consiliáriussá. — 1687. év nyarán újra felküldetett Bécsbe, hogy az 1686-ban el nem fogadott diplomát, vagy a Lotharingus contractusát nyerje meg az országnak. — Főispánsága mellé 1688. VI. 17-én az udvarhelyszéki főkirálybírósgot is adá neki Apaffi és a kinevezését és beiktatását tárgyaló oklevelet június 28-án hirdették ki Székely-Keresztúrott 1691. IX. 24-én Bukarestben írja meg végrendeletét, „ép állapotban, nem is öreg ember korában, melyben azon kívánságát nyilatkoztatja, miszerint a dévai templomba anyja mellé temessék. — Úgylátszik, hogy Rákóczi mozgalmi idejében halt meg, mert egy 1705-beli lajstromban neje mint özvegy szerepel.⁴⁷

1684-ben Közép Szolnok vármegye főispánjának nevezetett ki, az volt 1687-ben is; kitűnik ez Apaffi Mihálynak Radnótról 1687. VIII. 14-én kelt leveléből, melyben ily címmel szólítja meg :

⁴² Daniel cs. okl. 140. sz. 232. l.

⁴³ Deák F. uzoni Béli Pál 1621—1679 16 l.

⁴⁴ Márki S. Arad vm. Monogr. — Gr. Toldalagi cs. lt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Gr. Lázár M. jegyzetei u. o. — Tört. Tár. 1887, 701—717 l. — Lásd birtokviszonyok alatt is.

⁴⁵ Kővári L. Erdély története. — N. J. — Gr. Toldalagi cs. lt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — A Gyulai cs. báról diplomája.

⁴⁶ Ezen követségről lásd: Tört. Tár. 1882, 482 l.

⁴⁷ Gr. Lázár M.: Erdély főispánjai.

„Franciscus Gyulai de Maros-Németi, consiliarius intimus et *Solnoch mediocris* comitatus supremus comes“.⁴⁸

Mivel Tököli híve volt, minden javait elkobozták, és kénytelen volt a Havasalföldön búdosni. — Később azonban labanczá lett, báróságot, grófságot kapott és mint császári generális szerepelt. — 1699-ben Leopold császár az udvarhelyszéki királybírószágba visszahelyeztette.⁴⁹

1. neje: Barakonyi Ferencz és lekcsei Sulyok Borbála leánya Klára, ki fiatalkorban halt el. — Esküvőjük 1669 előtt tartott meg.⁵⁰

2. neje: Kapivári György és Bethlen Krisztina leánya Mária.⁵¹ (18.) *Katalin (vagy Krisztina)*. Kemény József, Mike Sándor, Nagy Iván, Kővári László és Torma Károly szerint neje volt gróf Gyulaffi Lászlónak. — Torma Károly mint második férjét Odöntffi Lászlót nevezi meg. — Úgy látszik, hogy azon Gyulaffi Lászlónak volt *első* neje, ki 1693-ban nyert grófságot, kinek Nagy Iván (IV. 482. l.) szerint Gyerőffi Borbála volt a neje és kinek Cserei szerint anyósa Gyerőffi Györgyné adott mérget. — Ezen Gyulaffi Lászlónak Andrásfalván is volt birtoka (Székely oklt. IV. 337—338. l.) talán épen Gyulai Katalin után, hisz ennek apja kapott volt donatiót ezen községben.

(19.) *Judit*. Megyesfalvi Angyalosi Ferencz neje, † 1641. IX. 16-án.⁵²

(20.) *Éva*. Ennek férjét, sepsi-szentgyörgyi Daczó Pált Gyulai (17) Ferencz említi végrendeletében, mint kedves sógorát.

(21.) *Anna*. Egy leszármazási táblán mint losonczy Bánffy Györgynét találtam. — Összetévesztette a tábla szerkesztője *Gyulaffi* Zsófiával, mert ennek volt férje Bánffy György. — Torma Károly szerint „deficiált“, ez a legvalószínűbb.

(22.) *Ferencz*. Született Torna-Nádaskán (Abauj-Torna vm.), 1674. VIII. 11-én. Tanulmányait Nagy-Enyeden végezte. — 1703-ban

⁴⁸ Tört. Tár. 1887, 701—717. l.; 1896, 711, 712. l.; 1897, 533. l. — N. J. — Kővári L. Erdély története. — Mike S. gyűjteménye az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Gr. Teleki és gr. Toldalagi cs. lt. u. o. — Tb. d. gr. H. — A Gyulai cs. bárói és grófi diplomája — Jászóvári conv. Prot. S. fol. 307. és Stat. Lit. K. fasc. 5. No. 125.

⁴⁹ Tört. Tár.: 1887, 701—717. l.

⁵⁰ Jászóvári conv. Scrin. Armal. No. 20. — A. és Stat. Litk. fasc. 5. No. 125. — Márki S.: Arad vm. Monogr. — Egr. kptl. Prot. O., No. 407. — Köblös Z. munkájában 237—241. sz. jelzett halotti beszédek. — Mike S. gyűjteménye az Erd. Nemz. Múz.-ban. — gr. Toldalagi cs. lt. u. o. — N. J.

⁵¹ A Gyulai cs. bárói és grófi diplomája. — Jászóvári conv. Scrin. Armal. No. 20. — és fasc. ex 1700. sub No. 42. — Mike S. gyűjteménye az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Gr. Toldalagi cs. lt. u. o. — Turul IV. 191. l. — N. J.

⁵² Egy az Erd. Nemz. Múz.-ban, a gr. Teleki cs. lt.-ban található leszármazási táblán ez olvasható: „Gyulai (6) Ferencznek volt *négy* leánya és *két* fia, a fiak közül meghalt egy (t. i. István) és maradt csak Ferencz“. — Tört. Tár.: 1887, 701—717. l. — N. J. — Gen. Füz. 1906, 1. sz.

az akkori erd. főkörmányzó Bánffy György tanácsára Bécsbe ment, hol I. Leopoldnak annyira megtetszett, hogy őt április 16-án az 1702-ben Bagossi Pál által alapított (most 51. számú) gyalogezredben mindjárt alezredesnek tette. — 1706. IX. 1-én ezredes lett az Ebergényi (ma 9. számú) huszárezredben és 1706. XII. 20-án az 51. számú gyalogezrednek tulajdonosává neveztetett ki. — 1716. V. 7-én tábornokká, 1723. (VIII.), X. 13-án altábornagygyá lépett elő. — Résztvevett a francziák ellen Piemontban viselt hadjáratban és kitüntette magát Torino (1706) és Fenestrelle (1708) alatt, úgyszintén a Bormida folyó melletti (1707) harcban is. — Grünbaum tábornokkal együtt 21 hónapig tartó franczia fogságba került. — Igen jeles, tanult, okos és jó katonaember volt. — Meghalt Olaszországban a Mantua mellett fekvő „Cartina“ nevű kerben 1728. X. 18-án, 54 éves korában. — Még életében úgy egyezett feleségével, hogy a melyik előbb halna meg, annak testét az életben levő vitésse hazájába. — Ezen fogadást özvegye pontosan teljesítette, midőn férjének holttestét nagy költséggel elhozatta Erdélybe, Andrásfalvára, hol 1730. VI. 23-án temették el a szent Erzsébet nevű templom földalatti boltjába. — Gyászolják: özvegye, gyermekei: Ferencz, Sámuel, Klára (gróf Bethlen Imréné), Kata kisasszony és fivére István. — Olajban festett arcképe megvan a marosnémeti képcsarnokban.⁵³

Neje: gróf Bánffy György és bethleni gróf Bethlen Klára leánya Mária volt, kivel 1709. VI. 11-én kelt egybe és kit Kis-Barcsán 1734. I. 31-én temettek el.

Mikor a grófnénak 1719 ben fia (József) született 6500 frt. kapott kereszt-ajándékul az 51. gy.-ezred legénységétől, — később azonban a főhadi biztosság (General-Kriegs Commissariat) az özvegyet ezen összeg megtérítésére ítélte.⁵⁴

Mint Bánffy Dénesnek Bornemisza Annától való unokája tiltakozik az ellen, hogy Kászoni József erd. alkancellár, ki eddigi nevét „Bornemisza“-ra változtatta, „az ő familiájából valónak“ tartassék. — Naplót is írt, mely a család levéltárában van elhelyezve.⁵⁵

(23.) Kata. Valószínűleg mint hajadon halt el.

⁵³ Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — N. J. — K. — Tb. d. gr. H. — Köblös Z. munkájában 36—40, és 237—241. sz. jelzett halotti beszédek. — A K. u. K. Kriegs-Archiv.-től nyert életrajzok. — A cs. bárói diplomája. — Jászóvári conv. Scrin. Armal. No. 20, — és Stat. Lit. K, fasc. 5. No. 125. — Maendl M.: Geschichte des K. u. K. Inftr.-Regmts. No. 51, I. 18, 37, 41, 62, 75, 78 és 622. l. — Gyulai Ferencz emlékiratai közölve a „Hazánk“ VI. köt.

⁵⁴ Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — N. J. — K. — Szolnok-Dob. vrn. Monogr. IV. 306 és 313. l. — Orsz. lt. E. F. L. III. 191. A. — Jászóvári conv. Prot. II. fol. 242, 265, 285, 324, 325; Prot. VI. fol. 153; Prot. VII. pag. 63. — Maendl M.: Geschichte des K. u. K. Inftr.-Regmts. No. 51. 80. l. — Tört. Tár.: 1887, 701—717. l.

⁵⁵ Tört. Tár. 1887, 701—717. l.

(24.) *István*. Született 1682 körül. — 17—18 esztendő korában Rákóczi szolgálatába állott, annak halála után Törökországból hazajött, letette a homagialis esküt és gazdálkodott. — 1726. V. 6-án őrnagy, 1728-ban alezredes a Pálffy-féle gyalogezredben. — 1734-ben 3 évi távollét után bevonul ezredéhez és ezredes lett. — 1734. VI. 29-én Parmanál megsebesül, 1735. V. 2-án az 51. gyalogezrednek, melyben eddig szolgált, tulajdonossává nevezetett ki. — 1741. III. 16-án tábornokká, 1752. VII. 6-án altábornagygyá lépett elő. — „Nagytestű, erős, robustus természetű, szép ember volt“. — Ő teremtette a marosnémeti kertet.

Meghalt Gyalakután, hová gróf Lázár Jánosné temetésére ment, 76 éves korában, eltemették november havának 26. napján Maros-Németiben. Arczkepe olajban festve látható a m.-németi családi képcsarnokban.⁵⁶

Neje: báró Bánffy Pál és gróf Teleki Kata leánya Judit, meghalt Maros-Szentkirályt 1736. IV. 6-án, szintén Maros-Németiben van eltemetve. — 14 gyermeke közül tízen fiatal korban haltak el.⁵⁷

E házaspár emlékére a marosnémeti ref. templomban felállított kőtábla szövege így szól:

„Monumentum sacrum excellentissimo Dno. Stephano comiti Gyulai de M. Ne. sac. ceasar. ac Reg. maiestatis cam. unius regiminis pedestris generali campi mareschallo leudinantio patri optimo mortuo ano. MDCCLVIII. die XIII. oct. anno aetat. LXXVI., illustrissimae Dnae. Dnae Judithae Banfi matri piee denatae MDCCXXXVI. die VI. April.; illustrissimo Dno. Dno. Stephano comiti Gyulai fratri adolescenti, mortuo ano. MDCCXXXIV. mense Augusto; illustrissimae Dnae. Dnae. Susannae comiti Gyulai sorori [virginiae?] denatae ano. MDCCXXXV. mense Junio bonorum parentum haeredes Catharina, Franciscus, Josephus, Ludovicus comites Gyulai hic jacentibus lugentes devoto posuerunt, quo et hanc aedis partem totam sibi et posteris occuparunt“.

(25.) *Klára*. Esküvőjét betelni gróf Bethlen Imrével 1728-ban tartotta. Meghalt 1757-ben. — Férje eleinte katona volt, de gyenge egészsége miatt 1730-ban őrnagyi ranggal kilépett a hadiszolgálatból. — Később kővárvidéki főkapitány, majd Dobokamegye főispánja és főkormányszéki tanácsos lett. — Az erd. ref. egyháznak, a collegiumoknak és iskoláknak főgondnoka volt. Meghalt 1765. II. 4-én, 67 éves korában.

Neki és vejének ajánlotta volt Bod Péter a „szent Bibliának

⁵⁶ Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — N. J. — Köblös Z. munkájában, 243 és 244. sz. jelzett halotti beszédek. — A K. u. K. Kriegs.-Archiv.-tól nyert életrajzok. — A cs. bárói és grófi diplomája, — Jászovári conv. Scrin. Armal. No. 20. — Maendl M. Geschichte des K. u. K. Inftr. Regmts. No. 51., I, 627. l. — Gyulai Ferencz emlékiratai közölve a „Hazánk“ VI. köt.

⁵⁷ Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — N. J. — Maendl M.: Geschichte d. K. u. k. Inftr. Regmts. No. 51., I, 76, 79, 95, 101, 122, 204. l. — Emléktábla a m.-németi ref. templomban.

historiája“ című munkáját, mely nyomtattatott 1748-ban Szebenben Sárdi Sámuel által.⁵⁸

(26.) *Ferencz.* 1749-ben alezredes az Ujvári-féle (jelenleg 2. számú) gyalogezredben, 1761-ben ezredes [mint ilyent említi (30.) Ferencz is emlékirataiban.] — Utód nélkül halt el és felette (1773-ban?) elmondott halotti beszédek Mike Sándor szerint Kolozsvárt nyomtattak ki.

Neje: négyesi Szepesi Zsuzsa, az 1775-ben báróvá lett Szepesi László leánya Niházi Katától.⁵⁹

Egy a somkerek-i ref. templomban levő és e házaspárra vonatkozó emléktábla szövege így szól:

„Néhál Mlgos. Groff Losontzi Bánfi Mária Aszszony ő Excellentiája Somkerekben ruina-ban levő Isten Háza renoválására és éketgetésére légált költség-gel és magáéval renováltatott mindene- ket Mlgos. Groff Camerarius és Colonellus Maros Némethi Ifjabb Gyulai Ferentz Ur ő Nga. Kedves élete Párja Mlgos. Groff Szepesi Susanna Aszszony ő Ngával együtt, Anno Domini 1761“.

(27.) *Katalin.* Meghalt Bervén 1733. XII. 27-én, 17 éves korában, eltemették Kis-Barcsán 1734. I. 31-én.

A halotti beszédekkel együtt gróf Gyulai (28.) Sámuelnek ezen haláleset alkalmából írtt versei is megjelentek nyomtatásban.⁶⁰

(28.) *Sámuel.* Született Maros-Németiben 1723-ban. — Katonai pályáját 22 éves korában kezdte meg. — 1743-ban hadnagy az 51. számú gyalogezredben, 1745-ben százados, 1752-ben őrnagy.

Otthon Erdélyben volt szabadságon, mikor 1756-ban (a 7 éves háború kitörése előtt) behívták ezredéhez Prágába. Ekkor alezredesi rangot kér és kérésének teljesítése esetében kész volt 100 saját költségére felruházott és alsó fegyverrel felszerelt ujoncz állítására. — 1757. VIII. 8-án csakugyan alezredes lett és résztvett abban a merész berlini portyázásban, melyet Hadik altábornagy vezetett (1757. X. 11—23.) — 1762. VIII. 2-án Teplitznél és ugyanazon évben okt. 14—15. és Freiburgnál vívott csatákban érdemelte ki a Mária Terézia rendet. — Az 1763. II. 15-én kötött hubersburgi béke után ezredével Nagy-Szebenbe vonúlt. — 1766. X. 8-án tábornokká neveztetett ki és 1773. márczius havában tulajdonosa lett a 32. számú gyalogezrednek. — 1777. I. 6-án lesz altábornagy és Gyulafejérvár várparancsnoka. — Említik még mint a horvátországi Károlyvár határszélének vezénylő parancsnokát is, oda 1777. IV. 20-án indult útnak Szebenből. — Zeng tengerpart-i város 1780-ban Gyulait és ivadéka-

⁵⁸ N. J. — Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Köblös Z. munkájában 36—40, 116, 117, 237—241. sz. jelzett halotti beszédek.

⁵⁹ Köblös Z. munkájában 36—40 és 237—241. sz. jelzett halotti beszédek. — N. J. X. 671. l. — Tört. Tár.: 1887, 701—717. l. — Jászóvári conv. Rrot. VII. pag. 62, 63, 64 és 65.

⁶⁰ Köblös Z. munkájában 246—248. és 237—241. sz. jelzett halotti beszédek.

patriciusai közé veszi fel. A Soor (1745. IX. 30.) és Freiburg melletti csatákban megsebesült.

Írt egy imakönyvet, mely 1757-ben jelent meg Szebenben. Címe: „Hadikészület, vagy buzgó imádságok, melyeket mindennapi szükségei szerint írt, mostan pedig rendben szedett és egytűvé tette gróf Gyulai Sámuel MDCCXLVII. esztendőben Mindszent-havában Szebenben“.

Meghalt Bervén, 1802. IV. 24, 83 éves korában (a marosnémeti ref. templomban elhelyezett halotti czímerének felirata szerint 79 éves korában), temetve pedig a szász-sebesi ferencz-rendiek sírboltjában van. Olajban festett arcképe a m.-németi családi képcsarnokban őriztetik.⁶¹

Neje: báró Bornemisza Ignác és gróf Kornis Krisztina leánya Anna, csillagkeresztes-hölgy, meghalt Katonában 1814. X. 12-én, 80 éves korában, özvegységének 12. évében. — Kolozsvárt az óvári Ferencz-rendiek sírboltjában van eltemetve. — Gyászolták: fiai Ignác és Albert, menyé gróf Gyulai Sámuel özvegye és veje (így l. vejének fia helyett) gróf Kornis János.

1800-tól kezdve haláláig naplót vezetett.⁶²

(29.) *Katalin*. Meghalt Szilváson 1771. III. 5-én, 57 éves korában, eltemették Nagy-Enyeden ugyanazon év és hó 17-én a ref. templomban levő Bánffy-féle kriptába.

Férje: báró Alvinczi Gábor született 1686-ban. — Erdélyi főkormányiszéki levéltárnok, azután titoknok volt. — † 1751. IV. 4-én

Az esküvőjük Szilváson 1732. október havában tartatott meg.⁶³

(30.) *Ferencz*. Született Bervén 1714. XI. 27-én; ikertestvér volt Istvánnal. Tanulmányait a nagyenyedi kollegiumban végezte. 1736-ban kapitány a mostani 51. sz. gyalogezredben, 1740-ben őrnagy, 1741. május havában alezredes lett. — 1742. IV. 10-én kitünteti magát Kelheim mellett, 1745. IX. 30-án megsebesül Soornál. — Ugyanazon évi okt. 19-én ezredessé, 1752. VI. 25-én tábornokká neveztetett ki. — 1753-ban haza jön és Trestiában gazdálkodik, de rendes lakása Szebenben volt. — 1759. III. 16-án az 51. sz. gyalogezrednek tulajdonosa lett. — Emlékiratait, melyeket Trestiában 1766. V. 15-én kezdett írni, Torma Károly közölte a „Hazánk“ VI. kötetében. — Utolsó bejegyzését 1787. VII. 3-án írta. — E napló eredetije gróf Apponyi Sándor birtokába került

⁶¹ A K. u. K. Kriegs-Archiv.-tól nyert életrajzok. — Gyászjelentés az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Militär-Almanach für d. Jahr 1800: 19, 151, 193. l. és 1802: 244. l. — Jászóvári conv. Scrin. Armal No. 20. —; Prot. VII. pag. 63, 64. és 65. — Maendl M. Geschichte d. Inftr. Regimts s No. 51. l. 177, 201, 211, 224—226, 227, 262, 283, 284, 288, 292, 293, 299. l. hol tévesen István fiának van írva. — Gr. Kún Gézáné: Maros-Németiben.

⁶² Gyászjelentés az Erdélyi Nemzeti Múz.-ban. — Tört. Tár. 1887, 701—717. l.

⁶³ Köblös Z. munkájában 249. és 250. sz. jelzett halotti beszédek. — N. J. — Mike S. gyűjt. az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Gen. Füz. 1908, 77 és 87. l.

Meghalt Nagy-Szebenben 1787. XI. 27-én, 73 éves korában, házasságának 33. évében. — Ugyanott a Ferencz-rendiek kriptájában van eltemetve.⁶⁴

Gyászolta özvegye: gróf Haller Károlina, kivel Szebenben 1755. I. 28-án kelt egybe és ki gróf Haller János († Szebenben 1755. X. 18.) és vargyasi Daniel Zsófia († Szebenben 1783. X. 21.) leánya és csillagkeresztes-hölgy volt. — A grófné † 1809. II. 10-én, 71 éves korában, özvegységének 22. évében és Kolozsvárt van eltemetve a Ferencz-rendiek templomában. — Gyászolták unoka-öcscsei: gróf Kornis Zsigmond és gróf Mikes János.

Olajban festett arczképe a maros-németi családi képcsarnokban látható.⁶⁵

(31.) *István*. Az előbbinek ikertestvére, született Bervén, 1714. XI. 27-én és 1734. évi augusztus havában halt el. — Maros-Németiben van eltemetve.⁶⁶

(32.) *József*. Született Maros-Vásárhelyt 1719-körül. — 1749-ben kapitány az 51. sz. gyalogezredben, de csak 1752-ig katonászkodott, azután Kővár vidék főkapitánya lett. 1777-ben mint a nagyenyedi kollégium gondnokát említik. — Meghalt 1799. XI. 13-án Kolozsvárt, 80 éves korában és a szilágycsehi templomba temették el 1800. III. 9-én. — Gyászolták gyermekei: Kata, István és Ferencz.⁶⁷ Neje: báró Jósika Mária, a Mózes és báró Wesseleányi Mária leánya, férje előtt halt el.

Mindkettőnek olajban festett arczképe a marosnémeti családi képtárban van elhelyezve.⁶⁸

(33.) *Lajos*. Született Erdélyben 1725. XII. 26-án. 1741-ben őrnagy a 2. sz. gy-ezredben, 1746-ban alezredes és 1753-ban ezredes. Mivel a tábornoki rangot, melyért folyamodott, nem nyerte el, nyugalomba vonult. Meghalt 1773. IV. 15-én Bethlen-Szentmiklósban gróf Bethlen Gergely házánál, hová ünnepelni ment. Marosnémetiben temették el május hó 16-án. — Nőtlen volt.⁶⁹

⁶⁴ Gyászjelentés az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Köblös Z. munkájában 260. sz. jelzett halotti beszéd. — Jászóvári conv. Scrin. Armal. No. 20 Maendl M. Geschichte d. Infr. Regmts. No. 51. I. 114, 118, 121, 122, 137, 177, 252. és 346. l.

⁶⁵ Köblös Z. munkájában 260. sz. jelzett halotti beszéd. — Gyászjelentés az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Gr. Kún Gézáne: Maros-Németiben.

⁶⁶ Emléktábla a m.-németi ref. templomban. — Gr. Gyulai Lajos feljegyzései, gr. Kún Gézáne birtokában.

⁶⁷ Gyászjelentés az Erd. Nemz. Múz.-ban. — Köblös Z. munkájában 245. sz. jelzett halotti beszéd. — Jászóvári conv. Scrin. Armal. No. 20. — Tört. Tár.: 1887, 701—717. l., hol mint (22) Ferencz fia van említve.

⁶⁸ Gr. Kún Gézáne: Marosnémetiben. — Mike S. gyűjt. az Erd.-Nemz. Múz.-ban.

⁶⁹ Köblös Z. munkájában 251—252. sz. jelzett halotti beszédek. — A K. u. k. Kriegs-Archiv-ból nyert életrajzok. — Gyulai Ferencz emlékiratai közölve a „Hazánk“ VI. köt.

(34.) *Zsuzsa*. Meghalt 1735 június havában fiatal korban. Marosnémetiben van eltemetve.⁷⁰

(35.) *Ignác*. Született Nagyszebenben 1763. szept. 11-én. 1781. szept. 5-én lépett be a 32. sz. gy.ezredbe mint hadapród, 1783-ban al-, 1784-ben főhadnagy, 1786-ban kapitány, 1789-ben őrnagy, 1790-ben alezredes, 1795-ben ezredes a Benyovszky-féle gy.ezredben. 1797-ben tábornok, 1800-ban altábornok és 1813-ban tábornoszernagy lett. 1786-tól kezdve Páris bevételéig minden hadjáratban részt vett. 1792-ben felállította és vezényelte a nevét viselő szabad csapatot (Freicorps), melylyel a Rajna mellé rendeltetett. Különösen kitünteti magát a weissenburgi vonal bevételénél és a schweigenheimi ütközetben, miért is 1794-ben a Mária Terézia rend lovag-, később 1799-ben pedig közép (commandeux) keresztjét nyeri. 1805-ben köti meg a pozsonyi békét. 1806-ban v. b. t. tanácsos és Dalmát-, Horvát- és Szlavonország bánja. Az 1813—14-iki táborozás alkalmával a III. hadtestet vezérelte és többször, — különösen Drezdánál, a lipcsei és brienni ütközetben — tüntette ki magát, miért a Lipót rend nagykeresztjét nyerte. — 1815-ben hadikormányzó Bécsben, 1816-ban határőri katonai és polgári kormányzó, 1823-ban Csehország vezénylő tábornokává neveztetett ki, végre 1829-ben a cs. és kir. udvari haditanács elnöke és aranygyapjas vitéz lett. 1831. szept. 5-én, 50 éves katonai szolgálata alkalmából a szt. István-rend nagykeresztjét kapta meg. Tulajdonosa volt még az orosz Newsky Sándor-, a porosz vörös-sas-, a bajor József-Miksa- és a hesseni nagyhercegségi Lajos rendnek és 1801-óta a 60. sz. gy.ezrednek.

Meghalt 1831. szept. 11-én, 69 éves korában Bécsben, eltemették Zágrábban, a szt. Katalin templom kriptájába. — Gyászolta egyetlen fia Ferencz.⁷¹

Neje így származik:

Báró Endelsheim Fülöp-Reinhard sz. 1695., † 1772. VII. 11.	Báró Zechlin Friderika	Báró Kayserslink Dietrich	Gróf Schlieben Albertina
György-Lajos sz. 1740. VI. 22, † 1814. XII. 1.		Friderika-Adelheid sz. 1744. VII. 3, esk.: 1773. † 1818. VI. 12.	

Báró Edelsheim Julia-Mária-Anna,
sz. 1779. II. 17-én; esküvője 1794. IV. 7-én tartatott meg; † 1830. II. 26-án.

Mindkettőnek olajban festett arcképe a marosnémeti családi képcsarnokban.⁷²

S. Gyulai Rikárd.

⁷⁰ Köblös Z. munkájában 246—248. sz. jelzett halotti beszédek. — Em-léktábla a marosnémeti ref. templomban.

⁷¹ Fiedler R. és Pick L.: Geschichte d. Inftr. Regmts No 60, 166. l. — N. J. — Tb. d-gr. II. — Gásjelentés az Erd. Nemz. Múz.-ban. — A K u. k. Kriegs-Archivból nyert életrajzok. — Jászóvári conv. Prot. XVIII. fol. 67. és XIX. fol. 52.

⁷² Tb. d. frh. H. — N. J. — Gróf Kún Gézané: Marosnémetiben.

Háromszéki Iustra 1691-ből.

(Második közlemény.)

Mihálcz János uram száza.¹

Alsó Torja. Köncze Mihály. Simon Gergely. Benkő János. Kaskötő Benkő György. Nagy Tamás. Benkő István. Csupor György. Csobot Imre. Bartos János. Farkas László. Bernád Péter, szolgálta Thordainé asz. Tasaly Ferencz sz. egyház fia. Tasaly János. Simon György. Tasaly Jakab. Lázár András. Pánczél Ferencz. Horváth János. Tasaly András, szolgálta Ap. Kos Ferencz. Lázár Péter. Kos Ferencz senior. Botos János. László Mátyás. Simon János. Veres Gergely. Biró András. Varga János, szolgálta Apor. Mike Péter senior. Mike Péter junior. Lőrincz Balás, szolgálta Apor. Lőrincz Ferencz. Mike János. Mike Boldisár. Mike István senior, hadba ne menjen ez idén, mivel rab volt. Mike András, szolgálta Apor. Mike Lőrincz. Szász János, obiit. Szabó Miklós, szolgálta Bod. Mike Mihály. Török András. Mike György, szolgálta Bod. Bajczy János. Szász Miklós. Csupor István, szolgálta Mi. Mik. Incze Balás, szolgálta Ap. Veres György. Veres András. Szabó János. Szabó István senior. Szabó István junior. Szabó János junior. Vizi Miklós, absens. Kús Imre. Antal Mihály, szolgálta Kál. Tamás János. Szabó Mihály. Birtalan György. Leva István, szolgálta Király. Leva Péter. Szabó Ferencz. Gombás János. Baricz György. Jakabos Sámuel. Márton Imre. Márton Gergely. Márton György. Istok Péter szolgálta Mihácz Miklós. Birtalan István. Birtalan Miklós, ez idénről concessa. Baricz András. Deák István. Márton János. Lőrincz István. Nagy Péter sz. egyház fia. Kos Bálint. Márton István, polgár. Veres Péter, polgár. Finta István, polgár. Biró László, polgár. László András. Lőrincz Mihály. Márton Tamás. Csukás István. Köncze Imre. Tasaly Gergely. László Mihály, László János szolgálta Királybiró ur. Tasaly István. Orbán István. László András. Márton Ferencz. Vizi Tamás. Vizi Péter. Mike János mediocris. Mike János junior, absens. Kús Mihály. Barta György. Fazekas György, szolgálta Hent. Fer. Imre István. Vizi Péter. Kovács István. Szegedi Péter, bíró.

Nyujtod. Mihácz János uram. Kovács Mihály junior, szolgálta. Antos Tamás. Kerepeczi János. Kerepeczi György. Vargyasi Gergely. Vargyasi János, szolgálta Kap. Jakabos Mihály. Balog Ferencz, egyház fia. Balog János. Nagy Gergely junior. Jakabos Ferencz, gyalog.² Jakabos István junior. Jakabos István senior. Veres András, szolgálta Ap. Nagy László. Kádár Balás. Balog Mihály. Balog János junior. Kovács Mihály senior. Balog János senior.

Lemhény. Mihácz. Nagy Mihály, szolgálta Geréb. Kovacs Gergely. Potyó Ferencz. Hizó Péter. Hizó Mihály, szolgálta Imecz. Kovács Miklós, szolgálta Apor. Sigmond János. Veres István. Kanisztor

¹ Kihuzva. — ² Kihuzva.

János. Hankó János, szolga Apor. Hanko Tamás, szolga Mihácz. Kanisztor András. Kádár Bálint. Gál Ferencz. Gál Gergely, szolga Kozma. Kerepeczi Mihály, szolga Mi. Bálint János. Nagy István. Deák András. Kováczi Tamás. Sigmond Sámuel. Pap Márton, szolga Kap. Tot Mihály, polgár. Kádár Miklós. András János, ez idén concessa. Dienes Pál. Lőrincz István. Kovacz Pál. Varga Tamás.

Almás. Mihácz. Fábján András junior. Felszei Ferencz. Bögyözi Mihály. Kelemen András. Bertalan András. Héja Gergely. Sigmond Boldisár. Mátyás István. Kelemen Tamás. Baxa Péter. Öse István. Szabó Ferencz, szolga Apor. Ábrám Miklós. Pais István. Ábrám János, szolga Mihácz. Ábrám Mózes. Ábrám Demeter. Mátyás Gergely. Benő István. Fábján András senior. Bertalan György megengedetett. Baxa Pál, ez idénről megengedetett. Benkő János. Pais Tamás. Bertalan Miklós, bíró. Mátyás István senior, polgár. Nagy István, polgár. 167.

László Balás uram száza.

Hatolyka. Török. Matis Miklós. Bakó István. Balog István. György Mihály. Pál Lukács. Pál Simon. Matis Ferencz. Bak Kelemen. Matis András. Matis Mátyás. Simon Pál. Matis András. Simon Imre. Erdő Miklós. Bakó György. Matis György. Pap Jakab. Bakó Tamás. Pál Tamás. Pakó János. Molnár István, bíró. István András, polgár. Kaján György, polgár.

Szent Katolna. Török. Bánfi Sigmond. Szabó János. Dimén György. Pál János. Bede Mátyás, bíró. Pál Demeter. Buda Lőrincz. György Bíró Lőrincz. Bálint István. Dimén György senior. Dimén Mihály. Incze István, polgár. Cseh György. Dimén András, debilis. Bálint Demeter. Cseh Tamás. Cseh András, debilis. Cseh István. Szalai Tamás, polgár. Pál István. Dimén Bálint. Pál Péter. Pál András. Földi János. Bolta Lőrincz. Faragó Mihály, szolga Bar. Ferencz Mihály. Bánfi István. Luka Mihály. Setet Mihály.

Sárfalva. Török. Héja Máté, obiit. Babos István. Erős Mojzes. Jakab András. Varga János. Bosó János. Bosó István. Héja György. Bosó Balás. Benke György. Gál Miklós. Bajkó Mihály junior. Bajkó Mihály senior.

Szászfalu. Török. Jakabos Gergely. Babos György junior. Toth György szolga Ap. Tot Ferencz. Babos Balás. Babos Péter senior. Babos Péter junior. Tamás Péter. Babos György junior, őszig hon lehet. Babos András alsó, őszig hon lehet. Babos István senior. Jakabos István. Bardocz István.

Osdola. Mihácz János. Bögyözi Mihály. Hadi Mihály. Bögyözi Pál senior. Bögyözi János, posta. Bögyözi Mojzes. Farkas János. Sögön Péter. László Mihály. László Bálint. Sögön András, szolga Ap. Sögön Miklós,¹ darabont. László Mihály senior. Szöcz Balás. Sánta Mihály, posta. Sánta Miklós, gyalog.² Sánta István. Hosszú

¹ Kihuzva. — ² Kihuzva.

István. Vas Pál. Hadi Mihály senior. Finta István.¹ Kotér Pál, polgár. Bandi Mihály, posta. Fejér György. Ferencz Miklós. Vas Gergely junior. Itó Miklós, szolga Apor. Damokos Mihály. Fejér Mihály, szolga Basa. Csűrös Gergely. Csűrös István. Vas Mátyás, posta. Bene István, bíró. László János, absens. Csusz Ferencz. Vas Gergely senior, plájás. Bögözi Sándor 107.

Mártonos. Mihálcz János. Phülöp Péter. Csüdör Lőrincz.

Köncze Mihály uram száza.

Futásfalva. Bodó Gergely. Pál Sámuel. Jakabos János. György Jakab Bálint, rab. György Jakab István. György Jakab Sámuel, obiit. Jakabos Mihály senior, obiit. Nagy István, szolga Köncz. Fer. Jakabos Mihály senior, obiit. Balás András senior. Balás István. Márton András, szolga Kön. Fer. Lukács Mihály. Mike György, szolga Benkő János. Ferencz András. György János András. Török Lőrincz. Pál Tamás János. László János. Bardocz János. Hamar István junior. Balás András junior, bíró. Mike István. Déák János, szolga Hen. Fer. Hamar István senior, szolga Hen. Fer. Sánti Mihály, szolga Apor. Hamar Bálint. Albert György. Bardocz Pál, szolga Hen. Fer. Mike Tamás.² Sándi András. Hamar János. Gáspár György. Ambarus István, ez idén concessa. Ambarus János. Egyed Ferencz. Sikó Benedek.³ Sikó András, polgár. Hamar Péter junior. Hamar Márton, szolga Hen. Fer. László Lőrincz, szolga Ben. István. Bedó István obiit. Hamar Mihály. Vargyasi János, szolga Hen. Fer. Török Pál, szolga Hen. Mih. Deák Mihály. László Sigmond. István Déák. László János.

Oroszfalú. Mihálcz János. Keresztes István. Keresztes György. Benke János. Barra János. Janczó János. Bertalan Mihály. Forró Mihály. Forró György. Butak András. Kemendi István junior. Benkő István, szolga. Kús Mihály, polgár. Forró János junior. Kemendi Mihály, szolga. Katona István. Nagy Péter. Forró István. Forró János senior. Hegyes Péter. Kemendi István senior, bíró. Forró István.

Felső-Torja. Köncze Mihály. Pető György. Kovács János. Solyom András. Bartok Imre, szolga Sándor János uram. Kovács Mihály. Voloncz János. Solyom Péter. Kovács János, szolga az hadnagy. Voloncz István. Bartok Ferencz. Sípos Ferencz hadnagya szolgája. Hamar György. Hamar Pál. Váradai Márton. Alda Ferencz. Solyom György. Solyom Pál. Kovács Ferencz. Kovács György. Kovács István. Bartha Péter.

Bellafalva. Köncze Mihály. *Lovasok:* Bíró Tamás. Kús Tamás. Bíró Péter senior. Kovács Mihály. Hajdú Mihály. Ágoston Péter. Gál János. Orbán András. Tuson György. Baricz Márton. Nagy János. Nagy András. *Lovatlanok:* Varga Mihály. Szép Tamás. Gál Pál. Gál Péter, lovas. Botnári János, lovas. Fekete Mihály, bíró. Gál István, polgár. Bíró Péter junior, polgár.

¹ Kihuzva. — ² Kihuzva. — ³ Kihuzva.

Kurtapatak. Hodor Márton. Baka János. Balykó Sándor. Baka Jakab, bíró. Bekes Tamás. Csűrös Tamás. Lengyel János, szolga Kál. Bodó András, ez idén concessa. Tuson András. Sukót János.¹ Ferencz György. 165.

Sándor Imre.

Adattár.

10.

Nagy Szabó Ferencz a krónikairó megveszi unokahugától Szöcs Annától a marosvásárhelyi várban örökségként reászállott házrészt.

Marosvásárhely, 1650 október 3.

Mi Szöcz Zsigmond tanácsbeli személy és Dési Horvát Péter Marosvásárhelynek hűtös notariususa, mind az ketten Marossszékből Marosvásárhelyt lakók, úgy mint ez ide alább megirt dologban fogott közbírák és arbiterek, adjuk tudtára mindeneknek az kiknek illik ez jelen való levelünknek rendében, hogy in anno 1650 die 3 mensis Octobris, mikoron voltunk volna Marossszékből Marosvásárhelyt nemzetes Nagy Szabó Ferencz uram piacz-soron való öreg szegelyet házánál, állának mielőnkben egy felől az nemzetes Nagy Szabó Ferencz uram, mely Nagy Szabó Ferencz régentén volt Nagy Szabó Jánosnak édes fia feleségétől Borsos Anna asszonytul vevén eredetét. Az mely Nagy Szabó Jánosnak feleségével együtt voltak három gyermeki, egymint Nagy Szabó Ferencz, Szabó István és Szabó Zsuzsánna asszony, apával, anyával egy testvérek. És az fenn denotalt Szabó Zsuzsánna asszonytul midőn feleségül el vőtte volna Szöcs János azonban szülte Onadi Lakatos Jánosné Szöcs Anna asszonytul. És midőn ezek az személyek egymint Nagy Szabó János az feleségével Borsos Annával együtt, azonképpen Nagy Szabó István Szabó Zsuzsánnával együtt decedaltanak volna, maradtanak meg ez két atyafiak, egymint Nagy Szabó Ferencz uram és Onadi Lakatos Jánosné Szöcs Anna asszony. Ez két atyafiak néminemü aviticumbeli jókból indivisusok lévén, akarta Nagy Szabó Ferencz uram authentica personák előtt conscientiose eligazítani, úgy pedig hogy ahul s miből per sortem divisionis ha valamelyik félnek valami részecskeje jutna, azzal lennének bene contentusok. Ez okon azért volt az marosvásárhelyi várban egy ház s most is vagyon, melynek az alsó

¹ Kihuzva.

részét alsó házastúl, pinczéstül Nagy Szabó János maga industriájával építtette volt; per *rectam lineam divisionis* jutott az alsó háznak és pinczének fele Onadi Lakatos Jánosnének Szöcs Anna asszonynak; és így *exhaeredatioj*át jussát, kivévén, *bene contentus* lön; azonképpen Nagy Szabó Ferencz uram is felerészével. Mivel pedig ennek az örökségnek mivolta és bírása nem szenvedhetett két urát, melyet Szöcs Anna asszony is vött volt eszében, hogy nem csak most, hanem ez után is kárára és sok injuriájára fogna lenni, jó és istenes alkalom szerént megkénálná Nagy Szabó Ferencz uramat Szöcs Anna asszony mint vér szerént való atyjafiát, hogy ha vagyon kedve az ő részére jutott házbeli örökségnek megvételehez, tehát nem tartja meg ő kelmétül. Melyet midőn Nagy Szabó Ferencz uram is megértett volna, hogy atyjafiának minemű szándéka vagyon, nem akarván azt, hogy idegeny kézre jusson, alkuvék meg az hugával Szöcs Anna asszonynyal in fl. 75 \cdot /. hetvenöt forintban, melyet ada Nagy Szabó Ferencz uramnak és posteritasinak ad *utrosque sexus in perpetuum, irrevocabilliter*; minden jussát kivévén belőle Szöcs Anna asszony, hogy többé benne nem tartja, maga és két ágon levő maradékira nézve is. Mely hetvenöt forintot mielőttünk Nagy Szabó Ferencz uram in *paratis pecuniis* (de)ponala, és Onadi Lakatos Jánosné Szöcs Anna asszony is levála.

Köte is magát Onadi Lakatos Jánosné Szöcs Anna asszony posteritasira nézve is, hogy ezt az alkalmat fel nem bontja; sőt pedig ha valami gondolatjából vagy maga Szöcs Anna asszony vagy két ágon levő maradéki fel találnák bontani, tehát egy *simplex citatio* után akkori marosvásárhelyi bíró uram *authoritásábúl* az *emptor* az *vendictrixen* az mennyi részt eladott, annak igaz böcsüjén maradjon és az levált pénzt is fl. 75 tartozzék Szöcs Anna asszony és két ágon levő maradéki Nagy Szabó Ferencz uramnak és posteritasinak is ad *utrosque sexus refundalni*. Et *contra* Nagy Szabó Ferencz uram is tartozzék ebbeli házbeli részt remittalni és az pénzt is in *perpetuum amittalni*. Mely dolog mi előttünk eképpen végben menvén, ennek megállására minekünk mind az két részről kezeket is beadák, *excludalvan* belőle minden törvénybeli *remediomokat*, és ugyanakkor városunk törvénye szerént való dolognak nagyobb bizonyosságára mi is adtuk az mi pecsétes levelünket, *fide nostra mediante*. Datum in *civitate* Marosvásárhely A. 1650 dieque *supra notato*.

Correcta per eosdem.

Idem qui supra.

(Egykoru másolat, vele fogalmazvány is, 268 sz. alatt Marosvásárhely szab. kir. város levéltárában.)

Kelemen Lajos.

11.

Ismeretlen nevű pap folyamodványa egyik Serédihez, melyben rokonságra való hivatkozással segítséget kér.

*Hely és idő nélkül.*¹

Az én igaz hitem és jó lelkem ismereti szerént mondom és írom, hogy az Nagyságod annyárúl az genelogia ilyenképen vagyon: Az truncus volt *Zeller* Ferencz, az kit úgy hallottam, hogy francia nemből való volt. Ennek a *Zeller* Ferencznek voltak két fiai és négy leányi. Az edgyik leány volt *Luter* Mihályné, az második *Veres* Tamásné, az harmadik *Szentzel* Jánosné, az negyedik személy *Szóts* Gáspárné; ezek kolosvári lakosok voltak. *Luter* Mihály meghalván, az után ment az felesége külső főemberhez: ugymint *Kamuti* Balázs uramhoz. Ettől löttenek négy fiak és négy leányok, ugymint: *Kamuti* István, *Kamuti* László, *Kamuti* Mihály és *Kamuti* Farkas. A leányok ismét ezek voltak: *Kamuti* Kata, *Kamuti* Orsik, *Kamuti* Ilona és *Kamuti* Suska.

Kamuti Kata volt a méltóságos *Serédi* István úr felesége, a kiknek ágyékokból és méhekből származott Nagyságod is. *Kamuti* Orsik volt tekintetes *Vitéz* György uram felesége; *Kamuti* Ilona volt az Nyirben *Anarcon* Tekéntetes *Anarcsi* János uram felesége. *Kamuti* Suska szegény sánta vala és leány korában holt meg *Anarcon* a Nyirben avagy a Szilágyban Göröcsönben, bizonyosan nem tudom; de azt tudom, hogy leány korában holt meg.

Az feljebb megirt *Zeller* Ferencz leányától, a kit *semelyi Szóts* Gáspár vett volt magának feleségül, voltak ettül két leányok. Az nagyobbikot atták *Ádám* papnak, a ki is kolosvári pap volt; a kisebbik leányt adták *Kerekes* Pálnak; ez az asszony magtalanul holt meg. Ezek is Kolosvároft laktanak.

A nagyobbik leánynak *Ádám* paptúl voltak három fiak és egy leány. Az két fiak és az egy leány meghaltanak, csak én magam maradtam egyedül. Az mely genelogiából világosan megtetszik és ki jó, hogy ha szegény rongyos és együgyü praedicator vagyok is, de az nagyságod annyának az anyyával *Kamuti* Balázs-néval az én anyámnak az anyya *seméli Szóts* Gáspárné egyek voltak és egy méhbül születettek ez világra.

Ezek minden bizonynyal és minden kételkedés nélkül így lévén: az én mostani kész kételen, együgyü, siralmas állapotomban az én orczámot szégyenítő nyomoruságomtól és erőtelen vénségemtül kénszerítettven, alázatosan és igen bizodalmason folyamodom az én rajtam Istenre nézve talám irgalmason könyörülő nagyságos uramnak adakozó patrocziomához és kérem Nagyságodat, mint kegyelmes és irgalmas dajkámat, hogy a *Christus*

¹ Az írás jellege és a levél tartalma egyaránt a XVII. sz. végére, legkésőbb a XVIII. sz. legelejére utalnak.

II. tábla.

(6) Ferenccz, (ki az liblán is), 1638, 1669

a) Péchy Margit, es 1639, † 1648 körül

b) Csomaközi Zsófia 1656 előtt

c) Máriássy Eva 165

a-tól:		16. István † 1662		17. Ferencz, báró: 1694, gróf: 1701, † 1705 előtt a) Barakonyi Klára, esk. 1669 előtt b) kapivári Kapy Mária		18. Kata (Krisztina) † 1670		c-től: 19. Judit. † 1641 Angyalosí Ferencz		20. Éva, 1667 Daczó Pál		21. Anna															
a-tól:		22. Ferencz, sz. 1674, † 1728 gr. Bánffy Mária, esk. 1709, † 1734		23. Katalin		b-től:		24. István sz. 1683, † 1758 br. Bánffy Judit, † 1736																			
25. Klára † 1757 bethleni gróf Bethlen Imre sz. 1698, esk. 1728, † 1765		26. Ferencz 1761 négyesi Szepesi Zsuzsa, 1761		27. Katalin sz. 1716, † 1733		28. Sámuel sz. 1723, † 1802 br. Bornemisza Anna sz. 1734, † 1814		29. Katalin sz. 1717, † 1771 br. Alth Gábor sz. 1686, † 1732, † 1751		30. Ferencz sz. 1714, † 1787 gr. Haller Károlina sz. 1738, esk. 1754, † 1809		31. István sz. 1714 † 1734		32. József sz. 1719, † 1799 br. Jósika Mária sz. 1744, † 1811 aug. 24.		33. Lajos sz. 1725, † 1773		34. Zsuzsa † 1735									
35. Ignác sz. 1763, † 1831 br. Edelsheim Julia sz. 1779, esk. 1794, † 1830		36. Sámuel sz. 1765, † 1794 br. Bornemisza Borbála sz. 1771, esk. 1788 † 1839		37. Leopold		38. Károly		39. Krisztina sz. 1760, † 1785 gr. Kornis Zsigmond esk. 1779, † 1809		40. Albert sz. 1766, † 1835 gr. Wynantszina sz. 1770, † 1794, † 182		41. Antal †		42. Zsófia † 1772		43. Katalin † 1844 gr. Bethlen Ádám sz. 1750, esk. 1779, † 1789		44. Ferencz sz. 1765, † 1807 Kacsándi Zsuzsa sz. 1769, esk. 1790, † 1826		45. István sz. 1761, † 1816 br. Bánffy Borbála							
46. Ferencz sz. 1798, † 1868 gr. Wratislaw-Mit- rowitz Antonia esk. 1827, † 1831		47. József † 1792		48. Lajos sz. 1796 † 1844		49. Józefa sz. 1798, † 1816 gr. Haller László sz. 1777, † 1837		50. Károlina sz. 1799 † 1806		51. Sámuel sz. 1803, † 1886 a) Hoifmeister Johanna Kata sz. 1818, esk. 1838, b) Cechetti Mária- Erzsébet		52. Albert sz. 1805 † 1868		53. Károlina sz. 1792, † 1862 palotai gr. Frimont Péter-Ferencz sz. 1798		54. Franciska sz. 1799, † 1865 gr. Wass György		55. Lajos sz. 1800 † 1869		56. Konstantia sz. 1802, † 1873 gr. Kún László sz. 1800, esk. 1828, † 1881		57. Anna- Mária †		58. Kata †		59. József †	
fogadott fia br. Edelsheim- Gyulai Lipót sz. 1826, † 1893		a-tól:		b-től:		62. István- Albert-Ferencz sz. 1875, Kolazia Erzsébet esk. 1903		fogadottmoha fia: gróf Gy- Javorzik † sz. 18		63. Albert sz. 1904.		64. István sz. 1905.															